

NGƯỜI LÁI ĐÒ BẾN CŨ

Cư sĩ Liên Hoa

Xuôi ngược theo dòng đời, tìm bến dừng chân....Chiếc đò như một thân xác luôn luôn đưa con người rong ruổi trên mọi nẻo đường. Đêm trăng đã về, ánh sáng mênh mang đổ dài trên sông nước, trên khoang thuyền hiu quạnh, trên cây trúc liễu mềm. Gió đong đưa làm trúc lay động, khua trắng khuya, khua nước óng ánh, tạo nên trăng có những vầng sáng lung linh, huyền ảo.

Cuộc đời mỗi người phải chẳng đã ra khơi từ lúc lọt lòng mẹ, như chiếc thuyền con rời bến. Chưa ai định được hướng đi đúng thực, mà dò dẫm, tiến bước, từng bước một... Một ngày nào đó, nhìn lại ngày qua, thấy đã đi thật xa nơi chốn cũ và tất cả chỉ còn là thời gian của quá khứ. Có ai bắt được quá khứ để đem vào hiện tại, dùng dằng cho cuộc từ sinh chạy trốn cuộc đời? Có ai ngấm mây trời làm cuộc phiêu bạt, thông dong trên từng trời cao cao vút. để khi ngồi lại đây, trong đêm cô liêu, cảm thấy sương rơi....thấm lạnh.

Đừng vội vàng chi, ngày cũng đã qua, đêm cũng đã về, chưa ai biết được thời gian nào dài hay ngắn, đều do tâm tưởng, đảo điên Kẻ khổ đau nhìn trần trọc thâu đêm, thấy bóng tối vẫn hoài hư vọng, chậm rãi trôi qua. Người hạnh phúc cười vui, mong giữ thời gian lại, đừng vội vã ra đi, đang yêu đời dù chung quanh là trùng trùng hư ảo, lững lơ như áng mây bồng bềnh sương khói. Cuộc đời bồng dưng cứ chạy đuổi theo thời gian và không gian, quanh quẩn tìm đường ra khỏi.

Có người vung tay cao, khoát vội áo mây trời, ngồi ngấm sao đêm. Cuộc đời đã biến đổi, không phải là những gì mới lạ, hiện tượng xảy ra, nhưng là có đôi mắt "*duy tuệ thị nghiệp*", trong tâm luôn có chất liệu của từ bi, trí tuệ, nên thấy ta với người có nhau trong vô lượng kiếp, có nhau trong

sanh tử vô biên, nhưng đường ra, tùy người chọn.

Hãy cùng nhau ngồi đây, chỉ im lặng, im lặng không thôi, cũng đủ làm cho đất trời ngồi lại hàn huyên, tâm sự trong vô trụ, vô biên, vô ngôn và là sự im lặng. Một tiếng nói biểu lộ ra, trăng sẽ rơi rụng, muôn vì sao sẽ tắt lịm, và chúng ta lại làm cuộc tử sinh mới.

Theo lời Phật dạy: "*Mỗi người con Phật là những người yêu đời, vì trong tâm đều mang hạt giống tử bi, mong chia sẻ đến mọi người và có trái tim soi sáng bởi trí tuệ, hiểu để thương và vì thương nên tìm cách cứu giúp*". Chính những tâm niệm, hạnh lành đó, đã làm cho hội mùa trăng đã trở về và người lái đò xưa xếp mái chèo, ung dung nghe hơi thở thông dong..... Nay bạn, hãy cùng nhau dẫn bước, vì chúng ta đã tìm thấy người chèo đò đơn sơ thuở trước....

*Đêm trăng sáng, bầy chim ngàn về tổ
Trúc vươn mình. lay nhẹ đón đêm sang
Gió vẫn thổi cho mây trời phiêu bạt
mảnh trăng tròn, hôn nhẹ giọt sương khuya*

*chiếc thuyền con lúc xuân thì rời bến
người lái đò xưa gác mái, ung dung
ngồi ngắm trăng, chờ cùng tử quay về
cho mau kịp một mùa trăng vừa mở*

*vôi vàng chi, đêm cũng đã vô lường
ngày chả đi từ lúc ngủ chân mây
ngồi cùng nhau, cùng đếm lời sinh tử
nghe hồn trăng lay nước song vô bờ*

Năm 2009